

V. D. og orðaskiftið um bíbliuumsetingina

Føroya Sosial-Demokrat hefur sýnt mæra tað vælild at geva mæri innvið fyrri einum greinastubba til at enda bíbliuorðaskiftið við frá minari síðu — fyrirbils. Hetta sigi eg her tókki fyrri.

Eg skilji væl, at V. D. vil verja sítt bíbliuorðaskiftið. Tað skal hann einki ilt hoyra fyrri av mær. Men verja hansara er ikki góð. Hon er ikki »við rættferðarvápnum« (2. Kor. 6, 7). Propagandan hefur oyðilagt alt hjá V. D. Hevði hann ikki farið undir hana, so hevði hann bert kunna sagt sær til verju: henda bíbbian er nóg góð til mín og minar flokksmenn. Tey, sum ikki halda hana vera nóg góða, kunna lata vera at keypa hann. Men hesa stöðu hefur V. D. ongatið ætlað at vera nøgdur við. Og nú vil V. D. trúa hesa lagnina inn í Føroya fólk, at ein umseting eftir øðrum umsetingum er líka so álitandi sum ein umseting eftir grundmálinum! Hann brúkar teir 7 »visu« sum víðindarligar garantar fyrri umseting sína. Hetta haldi eg vera óruddiligan atburð. Tað vísti seg nevniliga, at teir 7 »visu« ikki dugdu at citera J. D. beint; og teir lögdu eina skeiva merking inn í J. D.s orð (»við tað at«), og oman á dálkaðu teir minnið um J. D. Ljótari gerð hefur ikki verið gjörd í Føroyum intil henda dag. Mær dámar V. D.s verju fyrri síni bíbliuumseting ógvuliga illa, av tí at eg haldi hana vera óruddiliga. V. D. nýtti døgliga Gudmund Bruun í propaganduni; men tá ið V. D. var uppi-fjaraður, beit hann Gudmund í bakið. Gudmundur bað um at fáa at vita, hvat V. D. hevði skrivað; men V. D. önti honum ikki aftur. V. D. hefur uppgivið, at hann eisini hefur nýtt J. D. at umseta eftir. Tá ið tað kom til skarpskeringar — nei, bert einar tveir reisir hefur hann kveitt í J. D.!

Hetta sæst týðiliga at vera ósatt.

Eitt annað dømi. Í hesum blaði nr. 17 skrivar V. D. nóg um Matt. 23, 19. Hann kemur til tað úrlit — sum beint er eftir míni hugsan — at Jesus har lært *mátan* at gera lærusveinar uppá. Men V. D. er so blindaður av hatti móti kirkjulærni, at hann hefur gloymt, at J. D.s »við tað at« júst merkir *mátan* og samsvarar tí danska »idet«. Men hoyrið nú, hvussu óruddiliga V. D. kann fáa seg sjálfan til at skriva í einum álvarsomum máli: »Og í Matt. 23, 19 lærir hann (Harrin) um *mátan*, teir skulu gera lærusveinar uppá: Teir skuldu gera lærusveinar og *døypa* teir.« Hetta er makaleyst! Eg má halda, at V. D. hefur gjørt hetta við vilja — hann man helst lita á, at fólk ikki hugsa um tað, tey lesa. Hava vit nevniliga fyrst fingið at vita (sum sætt er — eisini eftir J. D.s umseting) at »døypandi« ... og »lærandi« ... merkja *mátan* at gera lærusveinar uppá, so hoyra vit týðiliga, at tað er eitt »fiffe«. V. D. her nýtir, tá ið hann

sigur, at *mátan* at gera lærusveinar uppá er at gera lærusveinar — sjálfv um hann skilar til: og *døypa* teir.

Eitt dømi aftrat. Í Dagblaðnum lýsti V. D. orðið »kirkja« sum »hús« og sum »trúarfelag« (!), men gloymdi at siga frá, at vit — og hann sagtans eisini — játta trúgv á eina heilaga almenna kirkju. Hví gloymdi hann henda týðningin? Er tað tí, at hann fullvæl veit, at í hini heilagu, almennu kirkjunni má hann vera sjálfur — og vera saman við okkum — um hann skal gera sær vónir um eina ferð at finna heima hjá Guði? Er tað tí, at hann ikki vil hava hetta fram alment?

Eg haldi tað eisini vera óruddiligt, at V. D. nú vil halda seg hoyra til tey »forfylgdu«. Mansligt er tað, ið hvussu er, ikki. Vit skulu minnst til, at V. D. nú í eitt mannaminni víða um í Føroyum — á kirkjugörðum og aðrar staðir — hefur sagt mongd av »penum« orðum um hina føroysku kirkjuna uttan mótmæli. Tað sindrið av »kritikki«, hann nú hefur fingið átti hann at tikið sum ein maður.

Eg haldi meg hava farið ógvuliga varliga við V. D.s bíbliuumseting. Tað er mildisliga sagt, at V. D. umseting er *ullint* og *ópresis*. Føroyskt málsliga er hon ótrúliga óvanda og fátæklig — hóast orðanøgðina.

— Eg kann her skila til, at Gudmundur Bruun nú greiðir sína stöðu í »Oyggjaskeggja«. Men blöðini í Føroyum eru nú soleiðis stillaði, at tað er ívasamt, um greinir hansara fáa innivist í nökrum av teimum. At teir eru verdar at lesa, er ikki neyðugt at siga frá.

Z. E. Brinnes.

kvinnan

URTASUPPA

til 4 persónar.

1 gularót

1/2 selleri

1 epli

1 purru

eitt sindur av hvítkáli.

50 g margarin

salt, 5 peglar av vatni, hakkað persille.

Urtirnar verða vaskaðar, skavaðar fyrst í flisar og flisarnar aftur skornar í strimlar. Purran verður skorin í flisar og tað gröna av henni verður nýtt til suppuvísk. Hvítkálið verður skorið heilt smátt. Margarinið verður smeltað í grýtu og allar urtirnar verða koyrdar í og síðani rørt væl til alt er vætað í feitti, men tað má ikki brúnka. Koyr eina teskeið av salti í og so skal tað kóka í feittinum undir loki í nakrar minuttir. Koyrið so vatnið í og lat tað kóka undir loki í 3 korter, smakkast til við salti og hakkaðari persillu.

K.

MS. »DRONNING ALEXANDRINE fra Grønland

M/S »Dronning Alexandrine« anløber — paa Rejse fra Grønland — Thorshavn c. 22.—23. Juni for Passagerer, Post og Gods til Köbenhavn

S/S »Frederikshavn« afgaar som planlagt fra Thorshavn til Köbenhavn 15. Juni og igen 29. Juni

Det Forenede Dampskibs-Selskabs Expedition i Thorshavn

FÆRÖSK MARGARINE

VITA No 1

VITAMINISERET

FÆRÖSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

P.F. FØROYA BANKI

(Stovnaður 1906)

Hovudskrivstova:

THORSHAVN

TEl. 6, 50, 365

Suðuroyar deild..

TRONGISVAGI

TEl. 32

Renta av innskoti við uppsögn uppá 3 mánaðar 4 % p. a.

Renta av bankabók 3 1/2 % p. a.

Bankin er opin 11—15

— Leygardag 11—14

Grót og skervur.

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót eiga at venda sær til kommunukantórið.

Grót og skervur megu verða goldin fyrst, áðrenn tey verða heimtað. Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heimta grót ella skerv uttan við einum lími av vegnevndini ella einum umboðsmann fyrri kommununa.

Froðbiar sóknar kommuna

Skipafelagið Føroyar

Telefonir 209 171 274

Tórshavn

STJERNEN
Lys Pilsner